

Alegat. 61.

Sprawozdanie

do petycyi Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ we Lwowie
o przeznaczenie z funduszków krajowych stosownej kwoty na cel
budowy własnego Zakładu gimnastycznego.

Wysoki Sejmie!

Od roku 1867 — a zatem od czternastu lat utrzymuje Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ publiczną szkołę gimnastyki, nie tylko dla członków swoich, ale znakomicie także dla młodzieży szkolnej.

Liczba członków wynosiła do końca r. z. 181, uczęszczającej zaś i pobierającej nauki gimnastyczne młodzieży szkolnej 639. Coroczne popisy uczniów, odbywające się zazwyczaj w miesiącu lipcu, w obecności sproszonej dystyngowanej publiczności miasta, jako też i delegatów Wydziału krajowego zjednały szkole tej uznanie dobrego i praktycznego kierownictwa, tudzież widocznych postępów. Dyrekcya szkoły gimnastycznej przedkłada nadto rok rocznie wierzytelny odpis rachunków z mianych dochodów i rozchodów, jako dowód nader ekonomicznej i rzetelnej manipulacji wpływającymi funduszami.

Te czynniki więc powodowały jedynie Wysoki Sejm krajowy jako też i gminę miasta Lwowa do udzielania Towarzystwu gimnastycznemu rocznej znacznej subwencji, a mianowicie przez Sejm krajowy, począwszy od r. 1870 po 1000 złr., tak, że pozycya ta stanowi już stałą rubrykę w budżecie krajowym przez lat dziesięć.

Do roku 1878 wynajmowało Towarzystwo gimnastyczne pod dość przystępnymi warunkami obszary i w ogóle odpowiedny lokal przy ogrodzie miejskim, z kąd atoli wyrugowaniem zostało przy okazji zakupna miejsca tego przez Wydział krajowy pod budowę gmachu sejmowego. Ta okoliczność więc zmusiła Towarzystwo, nie chcące przerywać ćwiczenia, wynająć spiesznie dla szkoły swęj jedyną w mieście tutejszem znajdującą się większą salę na ulicy Kurkowej pod l. 7, mimo że od pierwszej chwili zaraz zauważano mnogie braki i niedogodności, tak pod względem objętości sali tej, jako też niemniej pod względem sanitarnym — ostatecznie zaś dla wysokości wymaganego czynszu w kwocie 450 złr. rocznie.

Pominąwszy ale wyżej wymienione niedogodności, kładzie obecnie Dyrekcya nacisk na najkardynalniejszą przeszkodę w dalszym rozwoju szkoły tej w terażniejszym lokalu, a ta jest przy ciągle

wzrastającej liczbie uczniów prawie niemożliwość, odbywania ćwiczeń gimnastycznych na tak małej przestrzeni, prosi zatem o przeznaczenie odpowiedniej kwoty pieniężnej na wybudowanie własnej szkoły gimnastycznej, tem bardziej że w słusznym ocenieniu wielkiej użyteczności tejże, zdeklarowało się miasto dać pod budynek ten bezpłatnie miejsce w swoim rajonie, niemniej, że z tych samych powodów złożono już przeszło pięć tysięcy złr. przez mężów dbających o dobro i fizyczne rozwijanie się naszej młodzieży.

Komisya petycyjna, sprawdzwszy dokładnie na miejscu cały stan rzeczy i przekonawszy się, że nietylko szczupłość sali tamuje rozwój tej szkoły, ale nadto że lokal ten dla swego niskiego położenia ma raczej fizyonomię ciemnej i wilgotnej piwnicy, nie zaś szkoły publicznej stołecznego miasta, nie odpowiada zatem zupełnie zdrowotnym warunkom szkoły gimnastycznej, dalej że w całym mieście niema do takich ćwiczeń wynajęć się mogącej sali obszerniejszej — zważywszy dalej, że tak klimatyczny stosunek kraju naszego, jako też i polityczna sytuacja w ogóle, uosobiona na razie w powszechnym obowiązku służenia w wojsku, wymagająca w pierwszym rzędzie zahartowania sił fizycznych pośród młodzieży, niemniej że w całym kraju jest to jedyna niestety szkoła tego rodzaju, gdy tymczasem w innych prowincjach już dawno uznano doniosłość tych nawet wielce na moralność oddziaływających zakładów, wybudowano zatem nieomal w każdym mieście po kilka szkół gimnastycznych — nakoniec zważywszy, że w szkole tej mają podług najnowszego planu pedagogicznego kształcić się także nauczyciele szkół ludowych, gdyż jest rzeczą pewną, że nauka ta będzie wkrótce obowiązkową — Komisya petycyjna przychyła się zatem o tyle do prośby Towarzystwa gimnastycznego, że uznała za stosowne udzielić temuż Towarzystwu bezprocentowej ale zwrotnej zaliczki w kwocie 4000 złr. w. a. na lat 8, pod warunkiem ale, aby suma ta z udzielanej rocznej subwencji sejmowej ratami po 500 złr. rocznie potrąconą została i stawia wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Udziela się Towarzystwu gimnastycznemu „Sokol“ we Lwowie na budowę własnej szkoły z funduszów krajowych zwrotną bezprocentową zaliczkę w kwocie czterech tysięcy złr. w. a. na lat ośm, i poleca się równocześnie Wydziałowi krajowemu, aby przy wypłacie corocznej stałej subwencji Towarzystwu temuż na pokrycie zaliczki tej po 500 złr. rocznie aż do zupełnego umorzenia potrącał.

Wypłata zaliczki ma nastąpić dopiero w miarę postępującej budowy nowej szkoły w 4 ratach po 1000 złr. za pokwitowaniem prezesa lub wice-prezesa Towarzystwa.

Lwów dnia 22 czerwca 1880.

Przewodniczący:

Golejewski m. p.

Sprawozdawca

Feliks Pławicki m. p.